

Fald overbevist derom —, at vore Redere er gode Samfundsborgere, som, naar de ser, at det ikke længere kan gaa paa den Maade, det hidtil er gaaet, neppe vil unddrage Regeringen deres Medvirken til Gen-nemførelse af de Foranstaltninger, som Regering og Rigsdag maatte finde for-nødne.

Maa jeg slutte af med at sige, at jeg her har talt paa egne og ikke paa mit Partis Vegne, men jeg tør tilføje, at jeg ved, at jeg i denne Sag er i Overensstemmelse med mange Medlemmer i denne Sal, maa-ske med Tingets store Flertal.

Handelsministeren (Hage): For de Udtalelser af Tilslutning til Lovforslaget, som er fremkommet fra de forskellige Parti-ordførere, har jeg at takke. Der er kun gjort et Par Bemærkninger med Hensyn til eventuelle Ændringer i Lovforslaget, og jeg er i det Tilfælde helt at kunne til-træde de Henstillinger, som i saa Hen-seende er sket. Det er rigtigt, at det vil kunne være hensigtsmæssigt at lade Loven faa Virkning ikke blot fra den 1. Januar i Aar, men fra et tidligere Tidspunkt, f. Eks. fra den 1. Oktober f. A. Det siger sig selv, at det for mig har været Gen-stand for nogen Tvivl, hvor langt man i saa Henseende hensigtsmæssigt kan gaa til-bage, men jeg har, efter at Lovforslaget er blevet affattet og fremsat, fra Fragt-nævnets Formand faaet en Udtalelse, der gaar ud paa, at han vilde finde det heldigt, om Loven fik Virkning allerede fra den 1. Oktober f. A., og jeg har derefter for min Part ikke nogen Betænkelighed ved at tiltræde dette. Den Ændring, som end-videre antydedes af det ærede Medlem for Kø-benhavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), nemlig at det i Loven skal udtales, at for saa vidt udbetalte Forsikringssummer er blevet anbragt i solide Børspapirer eller tilsvarende let realisable Værdier, skal de saaledes anbragte Penge kunne baandlægges som Repræsentanter for Forsikringssummen, kan jeg heller ikke have noget at indvende imod. Det er klart, at der i den Bestemmelse i Loven, som gaar ud paa, at Forsikringssummen skal baand-lægges, ikke er indeholdt noget om, at Baandlæggelsen skal ske saaledes, at Pengene kontant indbetales, være sig i en Bank eller paa anden Maade, saa at de er umiddelbart disponible. En Anbringelse i solide Papirer, som kan realiseres med kort Varsel, vil efter Omstændighederne kunne være lige saa hensigtsmæssig som Anbringelse af Pengene i en Bank.

Dette er, hvad der for mig er at be-mærke til de om selve Lovforslaget frem-komne Udtalelser. Men ved Siden heraf har det ærede Medlem for Nyborg (Birch), der sidst havde Ordet, fremsat en Række Bemærkninger, som efter deres Indhold væsentligt ligger ved Siden af dette Lov-forslag eller; om man vil, rækker langt ud over dette Lovforslag. Jeg skal med Hen-syn til det ærede Medlems Udtalelser, for saa vidt de vedrører mig — for en stor Del berører de Foranstaltninger, som har henhørt under min Kollega Indenrigsmini-steren, og de fremkomne Udtalelser vil vel give ham Anledning til nogle Bemærk-ninger —, indskrænke mig til nogle almin-delige Ytringer.

Det har interesseret mig at høre den Anke fremsat, netop fra dette ærede Med-lem, som staar Handels- og Søfartskredse personlig nær, at Regeringen ikke har gjort tilstrækkeligt for at tvinge Rederne og Skibsfarten til at gøre mere Gavn for Samfundet og for Staten, end de efter det ærede Medlems Opfattelse under disse Krigsforhold har gjort. Det er sikkert, at de mange Indgreb i Borgernes Liv og Virksomhed, som Regeringen hos os lige-som Regeringerne i andre Lande nødven-digvis har maattet foretage under Krigen, hos de Personer, som de rammer, ikke mødes med Velville, og for hvert Skridt, Regeringen har gjort, har den maattet spørge sig selv, om den nu ogsaa kunde paaregne at have en tilstrækkelig stærk Opinion i Ryggen, som den kunde støtte sig til. Det er langsomt, Skridt for Skridt, at Bevidstheden i Folket som Helhed er vaagnet til at forstaa, hvor nødvendigt det har været for Regeringen at foretage de mange indskrænkende og bydende Bestem-melser, der er foretagne, og det er ikke ubetimeligt at minde om, at for mange af disse Foranstaltningers Vedkommende er det endnu ikke lykkedes at vinde Til-slutning fra alle Sider.

Hvad særlig angaar Rederivirksomhed, behøver det ikke at siges, at det er en Virk-somhed, som i det store og hele under Kri-gen har spundet Silke og tjent Penge i et Om-fang, der langt overstiger, hvad noget Men-neske før Krigen vilde have tænkt sig muligt, og jeg vil ikke bestride, at i mange Til-fælde er disse Penge maaske af dem, der har tjent dem, ikke blevet anvendt paa den heldigste Maade, og at der ikke har været nogen Skrupel eller Betænkelighed ved at tage til Indtægt saa meget, som det har været muligt. Men jeg føler mig paa den anden Side forpligtet til her